

عنوان مقاله:

اثربخشی مداخله بازی درمانی مبتنی بر والد کودک بر - گوشه گیری کودکان پیش دبستانی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مریم قوی میدانی - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، دانشجوی دکتری مدیریت کسب و کار، سازمان مدیریت صنعتی، سمنان، ایران، کارشناس توسعه ی مشارکت های مردمی کمیته امداد امام خمینی (ره) استان سمنان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی مداخله بازی درمانی مبتنی بر والد- فرزند بر گوشه گیری کودکان پیش دبستانی بود. نمونه این پژوهش شامل 30 نفر (15 نفر گروه آزمایش و 15 نفر گروه کنترل) از کودکان بود که بیشترین نمرات را در اختلالات رفتاری و پرخاشگری کسب کرده بودند. قبل از شروع آموزش در هر دو گروه پیش آزمون اجرا شد. سپس کودکان گروه آزمایش (بازی درمانی) در طی 11 جلسه 60 دقیقه ای مورد آموزش قرار گرفتند. پس از اتمام جلسات نیز، مجددا میزان اختلال گوشه گیری و پرخاشگری هر دو گروه با استفاده از مقیاس های ذکر شده مورد سنجش قرار گرفت. داده های این پژوهش با استفاده از نرم افزار Spss 23 و از طریق تحلیل کواریانس چندمتغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که آموزش روش بازی درمانی والد- فرزند بر کاهش نشانه های اختلال گوشه گیری کودکان ($P < 0/001$ و $\text{Eta} = 0/57$) و کاهش مولفه های پرخاشگری از قبیل تهاجم، خشم و کینه توزی ($P < 0/001$) و تاثیر چشمگیری داشته است. بنابراین استفاده از آموزش بازی درمانی جهت کاهش نشانه های این مشکلات توصیه می گردد. ($\text{Eta} = 0/66$)

کلمات کلیدی:

بازی درمانی، گوشه گیری، پرخاشگری واکنشی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/777721>

